NORAKSTS
Lietas Nr.P129072306
143/AA43-0732-07/11

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2007.gada 4.aprīlī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs U.Bērziņš,
tiesneši S.Liniņa un V.Endzelis,

piedaloties *K.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu par *K.B.*, personas kods */dzēsts personas kods/*, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[5]panta ceturtās daļas, sakarā ar *K.B.* apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2006.gada 1.jūnija lēmumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2006.gada 18.maijā Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes 2.bataljona jaunākais inspektors sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 095544 par to, ka 2006.gada 17.maijā pulksten 23[44] Rīgā, *K.B.* vadot automašīnu Audi, valsts reģistrācijas Nr.*/dzēsts valsts reģistrācijas numurs/*, pa Maskavas ielu no Krustpils ielas puses Jāņogu ielas virzienā Maskavas ielas un Jāņogu ielas krustojumā nepakļāvās inspektora žestam apturēt transportlīdzekli, pēc kā tika uzsākta vajāšana. Uz vairākkārtējām prasībām apturēt transportlīdzekli *K.B.* nereaģēja un turpināja bēgt Ogres pilsētas virzienā. Vadītājs apstājās, neaizbraucot līdz Ogres pilsētai aptuveni vienu kilometru. Vadītājam tika doti norādījumi ar skaļruņa palīdzību, speciāliem skaņas signāliem un ieslēgtām bākugunīm.

Administratīvā pārkāpuma protokolā secināts, ka *K.B.* izdarījis pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[5]panta ceturtajā daļā.

[2] Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese ar 2006.gada 1.jūnija lēmumu atzina *K.B.* par vainīgu LAPK 149.[5]panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīja ar administratīvo arestu uz 10 diennaktīm, naudas sodu Ls 500 apmērā un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 3 gadiem.

[3] Par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2006.gada 1.jūnija lēmumu *K.B.* ir iesniedzis apelācijas sūdzību, lūdzot minēto lēmumu atcelt.

Apelācijas sūdzība ir pamatota ar šādiem argumentiem.

[3.1] *K.B.*, neredzot policijas darbinieka M.Ševšeļova vai viņa kolēģa žestu apstāties, turpināja pārvietoties, ievērojot ceļu satiksmes noteikumus, bet, saprotot, ka policijas darbinieki vēlas apturēt tieši viņu, *K.B.* pats veica apstāšanos;

[3.2] administratīvā pārkāpuma protokolā ir noteikts, ka *K.B.* vajāšana notikusi aptuveni 20 kilometru garumā. No administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas laika izriet, ka *K.B.* vajāšana ir notikusi vairāk kā vienu stundu, jo minētais protokols ir sastādīts pulksten 01^{05}, bet *K.B.* it kā nebija pakļāvies policijas darbinieka žestam apstāties pulksten 23^{44}. Tādējādi sanāk, ka *K.B.* 1 stundas laikā ir nobraucis 20 kilometrus, tātad, šos 20 kilometrus ir veicis lēnāk par 20 kilometriem stundā;

[3.3] ņemot vērā, ka šoseja uz Ogres pilsētas pusi ir daudz joslu, nav saprotams kā policijas darbinieki varēja veikt vajāšanu 20 kilometru garumā, ja *K.B.* nav pārkāpis ceļu satiksmes noteikumos noteiktos ātruma ierobežojumus;

[3.4] pieņemot lēmumu, tiesa nav ņēmusi vērā LAPK 33.panta pirmās daļas trešo punktu, proti, to, ka *K.B.* ir bijušas personiska rakstura problēmas un viņš bijis satraukts;

[3.5] *K.B.* tika izņemta automašīna Audi 80, automašīnas dokumenti, atslēgas un *K.B.* autovadītāja apliecība, taču, pieņemot lēmumu, tiesa atbilstoši LAPK 274.panta trešajai daļai nav izlēmusi jautājumu par iepriekš minētajām izņemtajām mantām;

[3.6] pieņemot lēmumu, tiesa ir balstījusies tikai uz policijas darbinieka M.Ševšeļova paskaidrojumiem un nav ņēmusi vērā *K.B.* paskaidrojumus.

[4] Tiesas sēdē *K.B.* apelācijas sūdzību uzturēja saskaņā ar sūdzībā norādītajiem motīviem un paskaidroja, ka no sākuma ceļu policijas darbiniekus neredzēja, bet kad tos ieraudzīja, tad apstājās. *K.B.* uzskata, ka viņš nebēga un nepretojās, bet piekrīt, ka neapturēja automašīnu. Loģisku izskaidrojumu savai rīcībai *K.B.* nevar sniegt, uzskata, ka iemesls bija viņa psihiskais stāvoklis sakarā ar personiskām problēmām.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies procesa dalībnieka paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[6] Atbilstoši LAPK 243.panta noteikumiem, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie

administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Savukārt, LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[7] Saskaņā ar LAPK 149.^{5} panta ceturto daļu par nepakļaušanos tādas personas atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli (par bēgšanu), kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus, transportlīdzekļa vadītājam piemēro administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, uzliek naudas sodu piecsimt latu apmērā un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz trim gadiem.

[8] *K.B.* neapstrīd faktu, ka 2006.gada 17.maijā pulksten 23^{44} Rīgā pa Maskavas ielu viņš vadīja automašīnu.

Lietā ir strīds par to, vai *K.B.* iepriekš norādītajā vietā un laikā, vadot automašīnu, nepakļāvās vairākkārtējai policijas darbinieka prasībai apturēt transportlīdzekli.

[9] Kā redzams no lietā esošā pirmās instances tiesas sēdes protokola (*lietas 13.lapa*) pirmās instances tiesas sēdē kā liecinieks tika nopratināts policijas darbinieks Mareks Ševšeļovs, kurš 2006.gada 18.maijā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 095544. Mareks Ševšeļovs pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka 2006.gada 18.maijā atradās postenī Maskavas ielā, ieraudzīja automašīnu Audi. Mareka Ševšeļova pārinieks mēģināja apstādināt minēto automašīnu, bet tā neapstājās. Pēc tam apstādināt automašīnu mēģināja pats Mareks Ševšeļovs, bet vadītājs neapstājās. Tāpēc policijas darbinieki nolēma uzsākt automašīnas vajāšanu. Policisti ieslēdza bākugunis un par uzsākto vajāšanu paziņoja dežūrdaļai. Policijas darbinieki ar ieslēgtām bākugunīm pabrauca aptuveni 20 kilometrus. Izbrauca Ogres policija, jo automašīnas vadītājs brauca Ogres virzienā. Vēlāk automašīnas vadītājs apstājās.

Mareka Ševšeļova sniegtās liecības pirmās instances tiesas sēdē ir atspoguļotas pirmās instances tiesas tiesneses lēmumā un fiksētas pirmās instances tiesas sēdes protokolā (*lietas 13.lapa*). Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka nav nepieciešams atkārtoti nopratināt Mareku Ševšeļovu, jo nav pamata uzskatīt, ka viņa attieksme pret izskatāmās lietas faktiskajiem apstākļiem būtu mainījusies.

[10] Administratīvās apgabaltiesas ieskatā ar lieciniekа Mareka Ševšeļova pirmās instances tiesas sēdē sniegtajām liecībām un administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 095544 *(lietas 4.lapa)* ir pierādīts fakts, ka *K.B.*

2006.gada 17.maijā pulksten 23^{44} Rīgā, vadot automašīnu pa Maskavas ielu, nepakļāvās vairākkārtējai policijas darbinieka prasībai apturēt transportlīdzekli (bēga). Turklāt *K.B.* tiesas sēdē sniegtie paskaidrojumi neizslēdz LAPK $149.^{5}$ panta ceturtajā daļā minētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas faktu, jo *K.B.* atzīst, ka savu automašīnu sākotnēji viņš neapturēja. No Mareka Ševšeļova liecības izriet, ka sekošana *K.B.* vadītajai automašīnai notikusi 20km, ko neapstrīd arī *K.B.* Tiesas ieskatā nav nozīmes argumentam, ka *K.B.* 20km vadīja automašīnu, nepārkāpjot ceļu satiksmes noteikumus, jo šāds fakts nav pretrunā un neizslēdz apstākli, ka *K.B.* 20 km neaptur savu automašīnu, lai gan viņam seko policijas automašīna ar ieslēgtām bākugunīm.

K.B. tiesas sēdē nevarēja sniegt izskaidrojumu apstāklim, kādēļ viņš 20km vadīja automašīnu, nepamanot sekojošo policijas automašīnu ar ieslēgtiem bākuguņiem. Līdz ar to tiesas ieskatā arguments, ka *K.B.* nepamanīja sekojošo policijas automašīnu, sniegts, lai izvairītos no administratīvās atbildības. Par personas subjektīvo attieksmi pret izdarītajām darbībām var spriest pēc tā, kā izpaudusies pārkāpuma objektīvā puse. Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka *K.B.* 20km garā ceļa posmā nevarēja nepamanīt viņa automašīnai sekojošo policijas automašīnu ar ieslēgtiem bākuguņiem un skaņas signālu, līdz ar to secināms, ka *K.B.* apzināti, ar nodomu neapturēja transportlīdzekli un viņa subjektīvā attieksme pret notikumiem atbilst LAPK $149.^{5}$ panta ceturtās daļas dispozīcijai.

Tiesas rīcībā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieks Mareks Ševšeļovs, kas piedalījās pie *K.B.* aizturēšanas, būtu neobjektīvs vai nekompetents norādītā administratīvā pārkāpuma konstatēšanā.

[11] Administratīvās apgabaltiesas ieskatā nepamatots ir apelācijas sūdzībā norādītais arguments, ka *K.B.* 1 stundas laikā bija nobraucis 20 kilometrus, līdz ar to šos 20 kilometrus bija veicis lēnāk par 20 kilometriem stundā.

Administratīvā pārkāpuma protokols tika sastādīts pulksten 01^{05}, bet *K.B.* nebija pakļāvies policijas darbinieka žestam apstāties pulksten 23^{44}. Administratīvās apgabaltiesas ieskatā apstāklis, ka administratīvā pārkāpuma protokols tika sastādīts pulksten 01^{05} nenozīmē, ka administratīvais pārkāpums tika pabeigts minētajā laikā. Administratīvā pārkāpuma protokols varēja tikt sastādīts pēc pārkāpēja personības noskaidrošanas vai citu nepieciešamo darbību veikšanas. Turklāt LAPK nav noteikts, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir jāsastāda uzreiz pēc pārkāpuma izdarīšanas. LAPK $238.^{1}$ pants noteic termiņu administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanai vienu diennakti pēc materiālu saņemšanas par pārkāpumu.

[12] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka, ņemot vērā, ka šoseja uz Ogres pilsētas pusi ir daudz joslu, nav saprotams kā policijas darbinieki varēja veikt

vajāšanu 20 kilometru garumā, ja *K.B.* nav pārkāpis ceļu satiksmes noteikumos noteiktos ātruma ierobežojumus.

Kā jau iepriekš [10] tiesa norādīja, *K.B.* braukšanas ātrums, kā tas izriet no lietas materiāliem – 70km/h, nav pretrunā un neizslēdz apstākli, ka *K.B.* 20 km posmā neapturēja savu automašīnu un nepakļāvās vairākkārtējai policijas darbinieka prasībai apturēt transportlīdzekli, lai gan viņam seko policijas automašīna ar ieslēgtām bākugunīm.

[13] Ņemot vērā iepriekš minēto, Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka *K.B.* 2006.gada 17.maijā pulksten 23^{44} Rīgā, vadot automašīnu pa Maskavas ielu, nepakļāvās vairākkārtējai policijas darbinieka prasībai apturēt transportlīdzekli, līdz ar to Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses sniegtā *K.B.* darbību kvalifikācija ir pareiza.

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese ar 2006.gada 1.jūnija lēmumu sodīja *K.B.* ar administratīvo arestu uz 10 diennaktīm, naudas sodu Ls 500 apmērā un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 3 gadiem.

Saskaņā ar LAPK 32.pantu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese, uzliekot sodu, nav vērtējusi *K.B.* paskaidrojumā norādīto apstākli, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī *K.B.* ir bijušas personiska rakstura problēmas un viņš bijis satraukts, kas vērtējams kā atbildību mīkstinošs apstāklis saskaņā ar LAPK 33.panta 3.punktu, tomēr, tā kā *K.B.* piemērots LAPK $149.^{5}$panta ceturtajā daļā noteiktais minimālais sods, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka nav pamata minētā iemesla dēļ lēmumu atcelt vai grozīt.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

K.B. apelācijas sūdzību noraidīt .

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2006.gada 1.jūnija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs	(paraksts)	U.Bērziņš
Tiesneši	(paraksts)	S.Liniņa
	(paraksts)	V.Endzelis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnesis U.Bērziņš
Rīgā, 2007.gada 4.aprīlī